

mai i deosebit, Petru și Ion prăiimîră aceea cămeră din plăvălă d'intîiș, care pesezzea kă deskiereea cei fără domnulă loră, și, înindă-o zissemă lăi Elă să facă toate pregătirile de pamă, și să se vrăe pe terpradă kă o torță aprișă, petru ka să appate lăi Iisusă kă eră încipiată kasa, și kă sală de cîță așteantă ne oaspeții, iar Ion și Petru să se dăkă să addăkă, cîndă d'intîiș, un potiș pe care Iisusă i zis sesse să-lă iea dintre o casă ce se așă apporane de poarta Judecătoropească, și cîndă d'ăllă doilea, tîie-lăză kă nască din tîrgulă vîteloră.

Acesta eră semnulă despre care să-i învoită kă Iisusă, semnă pe care îlă păstea bine din calmea Betaniei, unde sussează că așteantă, așeastă calme dăchă în vîrfulă tăptelei lăi Oliveloră, dintre a cărări cămă se desconope Ierusalimul intreagă.

Petru și Ion, care veniseză în cetatea de josă, ne skapa kă păi-spre-zecă trepte nămîte treptelele Sionului, nu a jănseseră încă la înțâlpirea teatrală, cîndă văzără, ne parțea cea mai înaintată a terpradei casei, făcătă torzăi care se înțăpă sprijne ceră.

Timpulă eră cărată și lăză. Înă vîntă vînoră de e la peserită rekopiă aerulă, în care începăsseză să se simă căldurale cămpătate alle prîmverei din Sipriu; și întră abării vînoră care se întindea săbă vînă cereră albastru, soarelle, dimineață, și lăpa, seara, și săptămîni străkără cîlă mai dălchi raze alle loră; ne colo-nicăcile Enradi, în vîia, și în vallea Siloii, smokinii încăpăsseză să-i appate frunzelile loră năskănde; mas-